

บันทึกการสำรวจสภาพในบริเวณอ่าวไทยตอนบน

31 ต.ค.56 จากเรือพีจาร์ญ

ผู้บันทึก "ซาญกิก"

โง่....ฉลาด

อวดดี...ถ่อมตัว

ประมาท...รอบคอบ

อวดรู้...สมถะ

ความเชื่อ...ข้อเท็จจริง

วลีข้างต้นนี้ ผุดขึ้นมาในหัวผมโดยเหตุจากการไปสำรวจสภาพในครั้งนี้ครับ แต่จะว่าไปทั้งสองสิ่งนี้ล้วนแต่อยู่คู่กันอยู่แล้วในตัวคนเราตลอดเวลา เพียงแต่ว่าเราจะใช้ความรู้ตัวตนของเราที่จะรำลึกถึงและบอกตัวเองว่าเราอยู่ในภาวะไหน เพื่อจะได้ใช้อีกสิ่งที่คุณกันมาคอยทำให้ตัวเราทำในสิ่งที่เหมาะสมในสถานการณ์หนึ่งๆ ตลอดเวลา..ทั้งสองสิ่งอยู่คู่กัน ต้องมีซึ่งกันและกัน มีสิ่งหนึ่งก็ต้องมีอีกสิ่งหนึ่ง ในทางเดียวกัน ขาดสิ่งหนึ่งก็ไม่บังเกิดอีกสิ่งหนึ่งด้วยเช่นกัน.

ในขณะที่เดียวกันมีสิ่งหนึ่งมากเกินไปก็จะบดบังไม่ให้เห็นอีกสิ่งหนึ่งและส่วนใหญ่มักนำไปสู่ความมืดบอดและนำทางไปสู่ความเสียหายมากขึ้นๆเสมอ...อดคิดไม่ได้ว่าเหมือนผู้นำในบ้านเมืองขนาดนี้และสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ที่ผู้คนชั้นนำของบ้านเมืองไม่สามารถนำพาตัวตนมาให้อยู่ในสถานะรู้ตัวตนว่าควรทำอย่างไรเพื่อพาให้ตัวเองพ้นปลัดขิมแห่งมิชฌาทธิอันจะนำมาซึ่งความเสียหายมากขึ้นๆ ไปเรื่อยๆ จนอาจถึงขั้นไม่สามารถแก้ไขได้.

11:30 เรือวิงวอกเข้ามาในเขตแนวปะการังเทียม (002) หลังจากพิธีรับโทรศัพท์จากคุณเล็กเรือที่ออกมาหาหาฟัดตั้งแต่แปดโมงเช้าและวิ่งอยู่แถวมหาชัยยังไม่เจอวาฬเลย พิธูซึ่งค่อนข้างมั่นใจว่าวาฬน่าจะมาหาอาหารในแนวน้ำตื้น, ทะเลเรียบสงบ, แดดจัดแต่ไม่รู้สิกร้อนอบอ้าวเลย มองในน้ำวันนี้ มองเห็นแมงกะพุนและปูม้าบ้างประปราย แต่กลับไม่มีฝูงปลากระตักหรือลูกปลากะโดดข้างเรือเหมือนทุกครั้งเลย.

ทุ่นแสดงแนวเขตปะการังเทียมบริเวณปากน้ำสมุทรสงคราม (พิกัด 002)

ปูม้าไหล่มาผิวน้ำและรีบว่ายลงไปเมื่อเรือวิ่งเข้าไปใกล้ๆ

ผมกับน้องๆ ก็พยายามมองออกไปข้างหน้าเรือเหมือนทุกๆ ครั้งที่ช่วยพี่รู้ญมองหาวาฬ และก็พยายามที่จะคิดว่าเราน่าจะได้เป็นคนเห็นวาฬก่อนพี่รู้ญบ้างในทุกๆ ครั้งที่ออกเรือมา

12:00น. ผมได้ยินเสียงการเปลี่ยนจังหวะเครื่องเรือจากพี่รู้ญอีกครั้ง และเหมือนทุกครั้งที่ผมหันไปมองแก..รอยยิ้ม..ที่บ่งบอกถึงความภาคภูมิใจจะประดับที่ใบหน้าของแกทุกครั้ง แกพยักหน้าและตามองมาข้างหน้าหัวเรือบอกตำแหน่งให้ผมรู้ว่ำนั่นไง...ข้างหน้า เราหันไปมองสักพัก..แบบยอมแพ้โดยสิ้นเชิงครับ..ห่างออกไปลิบๆ โน่นแหละครับที่มองเห็นผิวน้ำแตกกระจายหลายต่อหลายครั้ง พอผมหยิบกล้องขึ้นมาถึงได้เห็นว่า เจ้าวาฬที่ไหล่ขึ้นมาคราวนี้มีพฤติกรรมที่แสนจะดึงดูดให้เรารีบเข้าไปหาเขาในทันทีครับ.พิกัด(003)

วาฬที่กระโดดขึ้นมาจากกระยะไกลที่พิจำรุธเห็นแม้ว่าจะถ่ายด้วยเลนส์ 400 mm
เมื่อเราเข้าไปใกล้เข้าก็ได้รับรู้ว่าเป็นวาฬจำนวน 2 ตัวที่กำลังหากินอยู่ใกล้ๆ กันและสังเกตก็พบว่ามันขนาดที่ใกล้ๆ
กัน พิกัด(004)

วาฬ 2 ตัวที่หากินอยู่ด้วยกัน (พิกัด 004)

อย่างที่จั่วหัวไว้ตั้งแต่ข้างต้นแหละครับ..จะด้วยอะไรก็ไม่ทราบหรืออาจจะทุกๆ อย่างที่ทำให้ผมใช้เวลาเพียงครู่เดียวที่
มองไปที่ครีบบนของเจ้าตัวหนึ่งและออกจะมันอกมันใจเอามากๆ ว่าเป็นเจ้าแม่กันยา ดั่งนั้นจึงสรุปไปเกือบจะทันทีว่าอีกตัว
หนึ่งก็ควรจะเป็นลูกของเธอที่แม่จะตัวใหญ่มามากแล้วแต่ก็ยังวนเวียนหากินอยู่ด้วยกันตลอด..ใช่ครับ ผมคิดว่าเป็นคู่ แม่กันยา
กับเจ้ามารวย แน่ๆ

และเมื่อผมคิดและฝึใจเชื่อแบบนี้ มันทำให้ผมพบว่า คนเรานั้นสามารถที่จะผิดพลาดไปได้เรื่อยๆ และมากขึ้นเรื่อยๆ ถ้าเพียงแต่เราไม่มีความรอบคอบ, ความรู้ที่แท้จริง หรือการรู้จักพิจารณาถึงความจริงรอบๆ ตัว โดยปล่อยให้ความยึดมั่นถือมั่น จนเกินไปในตัวเราเองครอบงำให้เราพลาดโอกาสที่จะมองให้เห็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตรงหน้าซ้ำแล้วซ้ำอีก.

ใช่ครับ..ไม่ว่าเจ้าวาฬ 2 ตัวนี้จะมีพฤติกรรมที่แปลกไปกว่าทุกครั้งที่ผมเคยเห็น แม้การเข้ามาใกล้เรือเอาหลายๆ กว่าทุกครั้ง หรือ เขาโผล่ขึ้นมาใกล้เคียงกันจนเห็นว่าขนาดของเขาใกล้กันมากกว่าที่จะเป็นขนาดของแม่และลูกที่เราเคยเห็น ก็ไม่ได้ทำให้ผมรู้สึกตัวเลยว่า วาฬคู่นี้เป็นตัวอื่น

วาฬทั้ง2ตัว ที่ว่ายคู่กันไปแทบทั้งวัน มีขนาดที่ใกล้เคียงกัน

วาฬที่ว่ายเข้ามาใกล้เร็วมากๆ (ภายหลังถึงทราบว่าเป็น เจ้าท่าจีน)

วาฬตัวที่ผมคิดว่าเป็นแม่กันยา (สังเกตรอยต่างบนตัวมากมาย) คุณขาวใช้เป็นข้อสังเกต

ความใจ,ไม่รอบคอบนี้ยังคงเกาะติดผมไปเรื่อยๆ และยังสามารถสร้างให้เกิดความหลงเชื่อไปได้เรื่อยๆ จนถึงช่วงบ่าย ที่แม้ว่ามีเจ้าตัวหนึ่งในวันนั้นได้โผล่ขึ้นมาอ้าปากให้เราได้เห็นและสามารถถ่ายขอบปากได้แม้จะเป็นระยะไกลสักหน่อย ซึ่งผมเองโดยปกติก็ไม่พยายามเช็คภาพในขณะที่ทำการสำรวจเพราะบ่อยครั้งที่ทำให้เสียโอกาสบันทึกภาพ ซึ่งบ่อยครั้งมักเป็นภาพพฤติกรรมที่วาฬทำไม่บ่อยนัก แต่วันนั้นพอถ่ายภาพขอบปากได้ ผมก็อุตส่าห์เอาขึ้นมาเช็คดูคร่าวๆ แม้ว่ามองไปในปากเห็นรอยข้างปากด้านขวาไม่ค่อยชัดแต่ก็คิดไปอีกว่า ไซ้..เป็นแม่กันยาจริงๆ ด้วย..แม้ในใจผมจะคิดว่ามองไม่ค่อยเห็น baleen ที่ขาดไปของเธอ แต่ผมก็ยังสามารถเพิกเฉยข้อเท็จจริงนี้โดยบอกกับตัวเองว่า อาจจะเป็นแค่มุมมองที่ผมถ่ายได้เลยมองไม่ชัด ซึ่งอันที่จริงถ้าผมจะมีความรอบคอบกว่านี้หรือไม่ใช้ความมั่นใจมากเกินไปกว่านี้สักนิด ผมก็จะบอกตัวเองและตั้งตัวเองออกมาจากความหลงผิดนี้ได้ทันทีว่า วาฬตัวนี้ต้องไม่ใช่ แม่กันยาแน่นอน.

วาฬที่ครีบล้างคล้ายแม่ก้นยาไหลมาเพียงสองครั้งแต่ก็สามารถเห็นลายขอบปากได้ชัด

ความไม่รู้,ความหลงผิดนี้ ก่อให้เกิดอะไรบ้างครับ

..พีจาร์ญก็ได้ข้อมูลที่ผิดพลาดนี้ไป..

..ผมแจ้งพร้อมโหลดรูปนี้ผ่านฝ่าย IT ของผมใน web เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่ผิดพลาดนี้ไปสู่สาธารณะ

..ผมขอแสดงความรอบรู้ที่ผิดๆ นี้ไปสู่เพื่อนๆ ที่ไปช่วยผมทำงานและก็ได้ความรู้ที่ผิดพลาด แต่ก็ได้ยกย่องผมว่าเป็นหนึ่งในคนที่เสนอจะดูผู้เชี่ยวชาญชำนาญเสียเหลือเกิน เป็นการกระจายความมั่นใจแบบเกินเลย,ผิดๆไปสู่คนรุ่นต่อไป.

โชคดีครับ..โชคดีมากครับ..ที่ผมมีเพื่อนที่ดีอยู่บ้าง

และโชคดีครับที่เพื่อนของผมที่อยู่ในศูนย์สัตว์หายากของอ่าวตอนบนของผมไม่ได้ละเลยรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ แบบผม และไม่ลืมที่จะส่งความรู้และความถูกต้องกลับมาให้ผม ทำให้ผมได้ตระหนักถึงความพอดี,ความใจเขลาและความไม่รอบคอบของตัวเองได้อย่างทันที่

จากการที่คุณขาว (สุระชัย ภาสตา) มือเขียนตัวจริงจากศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนบน กลุ่มงานสัตว์ทะเลหายาก ได้เห็นรูปที่โพสต์ลงไป ใน web และทักท้วงแบบเพื่อนทักเพื่อนมาให้ว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้วที่ทางศูนย์ฯได้ไปเจอแม่ก้นยา สังเกตได้ว่าแม่ก้นยาไม่ได้มีผิวที่มีรอยต่างดวงตามลำตัวมากขนาดนี้ (รอยต่างนี้อาจเป็นเชื้อที่มีชื่อย่อว่า TSD แต่ยังไม่อาจยืนยันได้) ทำให้ไม่อาจแน่ใจว่าจะเป็นแม่ก้นยาจริงหรือเปล่าๆ ครับ..

จะว่าโชคดีที่ผมมีเพื่อนที่ดีด้วยครับ และ จะเป็นโชคหรือเปล่าที่ผมเอง ก็มาเห็นข้อความนี้และบางอย่างในตัวผมบอกว่า เอ๊ะ..ผมเป็นใครครับ..และเมื่อผมบอกตัวเองว่า ผมควรทำการเช็คความถูกต้องนี้ดีไหม..ในใจขณะที่นำรูปขึ้นเพื่อเช็ครายละเอียดเพิ่มเติม ก็ยังคงมีทิวี่ในใจเกิดขึ้นตลอดเวลาว่า..ผมไม่น่าจะดูผิดหรอกน่า..ยังแอบคิดไปอีกว่าผมว่าครั้งนี้ น่าจะเป็นขาว (สุระชัย) แหะละที่คิดผิด ดูซิครับ มิฉะทิวี่นี้มันพาทัวบนตัวเราและพาทัวเราไปได้ไกลเอามากๆ นะครับ

ครีบบนของวาฬเมื่อ 31 ต.ค.56

ครีบบนของแม่กันยาเมื่อ 14 ม.ค.56

โชคดีอีกแหละครับที่เรื่องนี้เป็นแค่เรื่องของคนตัวเล็กๆ ธรรมดาแบบผม ที่สนใจในเรื่องเล็กๆ แค่วาฬไทย ความหลงผิด, ความเขลาความอวดดี ความไม่รู้จริง เลยก่อให้เกิดความสับสนหรือเสียหายเล็กๆ น้อยๆ ในระดับแค่คนที่มาอ่าน, มาดูก็อาจได้รับข้อมูลที่ผิดแต่ไม่ได้มีผลเสียหายแก่ชีวิต, ทรัพย์สินหรือประเทศชาติ

โชคดีจริงๆ ครับ ที่ประเทศนี้ไม่ได้มีผมเป็นคนกุมบังเหียนหรือมีตำแหน่งแห่งหนใหญ่ๆ ที่จะบันดาลทุกข์, สุขหรือลาภ, ยศให้กับใครเขาได้ ไม่งั้นท่าทางทีไรนี่คงพากันไปสุดกู่และปานนี้ยังไม่รู้เลยว่า จะมีทางที่จะรู้สำนึก, รู้ตัวตนแล้วหันมาสู่ความเป็นจริงได้.

วันนั้นเราเลิกตามเขาตอนบ่ายสามโมง ผมจากเขามาพร้อมกับความอวดดี, อวดรู้ยู่เต็มตัว แอบหวังว่า วากลับมาจะได้เจอวาฬอีกบ้าง แต่ก็พบเพียงฝูงโลมาฝูงหนึ่งซึ่งน่าจะประมาณ 5 ตัว ไม่รู้ว่าเป็นฝูงเดียวกับที่เคยพบตอนบินสำรวจหรือเปล่า เพราะฝูงนั้นก็ 5 ตัวเหมือนกัน. (พิกัด 007)

ฝูงโลมาประมาณ 5 ตัวเมื่อเช้าใกล้เขตบางตะบูน (พิกัด007)

ทะเลยังคงเรียบสงบ แม้จะมีลมมาทางหัวเรือเล็กน้อย นกนางนวลธรรมดาเกาะอยู่เต็มเสาโป๊ะอยู่ทั่วไป พร้อมอาทิตย์ที่กำลังจะลับไป ความมืดครอบงำทั้งท้องฟ้าและตัวตน

เสาโป๊ะบริเวณบางตะบูนมีนกนางนวลธรรมดาเกาะแดดคล้อยแสดงถึงฤดูหนาวที่มาถึง

โชคดีจริงๆ ที่โลกยังมีวันใหม่...ตัวตนก็ยังมีตัวตน...เพื่อรับรู้และเรียนรู้ถึงความจริง..อันอาจจะนำพาให้เกิดความฉลาด..ความรอบคอบความพอดี เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะนำชีวิตไปสู่ความเจริญได้บ้าง.

เส้นทางสำรวจวาฬเมื่อ 31ตค.56

สรุป พบวาฬ 2 ตัว (เจ้าทำเงินและอีกตัวระบุไม่ได้) โดมา 5 ตัว